

*Naturalisatie van Goldfinger, Moryc
en 18 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Moryc Goldfinger en 18 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Poolse verzoeker Moryc Goldfinger, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1915 te Hoholow (Polen) geboren. Na de bezetting van zijn geboorteland verbleef hij eerst in Duitse en later in Russische gevangenschap. In 1946 werd hij in vrijheid gesteld, waarna hij in 1948 toestemming verkreeg zich met zijn gezin in ons land te vestigen. Verzoeker wordt door zijn Nederlandse omgeving aanvaard. Hij is concierge van de Joodse synagoge te Rotterdam en tevens werkzaam als gasmeterrijker. Als zodanig heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en de zijnen.

De staatloze verzoekster Mirjam Suzanne Kauffmann, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1938 te Amsterdam geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Haar ouders kwamen tijdens de oorlog om het leven in Duitse concentratiekampen. Verzoekster onderscheidt zich niet van een geboren Nederlandse. Zij heeft inkomen uit vermogen en volgt een opleiding voor medisch-analyste.

Max Leo Leistner, de staatloze verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1923 te Keulen-Lindenthal (Duitsland) geboren en verblijft sedert 1934 in ons land. Gedurende de oorlogsjaren was hij ondergedoken. Adressant heeft zich de Nederlandse leefwijze eigen gemaakt. Als textielhandelaar heeft hij ruime inkomsten voor zich en zijn gezin.

De Franse verzoeker Elisée Prosper Joseph Monfrance, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1910 te Vaulx-lez-Tournai (België) geboren en woont van zijn prille jeugd af in ons land. Hij is in geest en leven Nederlander. Verzoekers echtgenote is Nederlandse van origine. Als papierbewerker verdient adressant het brood voor zich en zijn gezin.

De Oostenrijkse verzoeker Albert Antoon Aloys Mathias Raudner, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1937 te Heerlen geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij voelt zich Nederlander; zijn echtgenote is Nederlandse van origine. Als autospuiter heeft hij voldoende inkomsten.

De staatloze verzoeker Wasyl Schwetz, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1898 te Jampol in de Sovjet-Unie geboren en verblijft sedert 1946 hier te lande. Hij heeft zich nimmer met het in zijn geboorteland heersende regiem kunnen verenigen en wenst onder de huidige omstandigheden dan ook niet naar zijn vaderland terug te keren. Hij hoopt zijn levensavond hier te mogen doorbrengen en zou daarom gaarne de Nederlandse nationaliteit ontvangen. Als fabrieksarbeider verdient verzoeker het brood voor zich en zijn echtgenote.

Walter Herbert Usadel, de Duitse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1938 te Hamburg (Duitsland) geboren en is sedert 1947 in ons land woonachtig. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Verzoekers moeder bezit de

Nederlandse nationaliteit door huwelijk. Als magazijnbediende voorziet adressant in zijn onderhoud.

De verzoeker Wladyslaw Waszak, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1913 te Bronislaw (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Gedurende de oorlogsjaren verbleef hij als krijgsgevangene in Duitsland. Na de bevrijding nam verzoeker dienst bij de Poolse strijdkrachten onder geallieerd commando. Zijn ontslag volgde in 1947, waarna hij zich in ons land vestigde. Adressant kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als huisschilder verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

De in artikel 2 voorgedragen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoekers afkomstig uit Indonesië omdat zij de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoekers genoemd onder 4, 7 en 10 omdat de door hen aan den lande of de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten daartoe aanleiding geven.

René Adolphe André, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1898 te Batoeroessa (Indonesië) geboren. Na reeds van 1913 tot 1925 en van 1937 tot 1938 in Nederland te hebben verbleven, vestigde hij zich in 1946 voorgoed hier te lande. Tot april 1959 heeft adressant in de administratie ten onrechte als Nederlander te boek gestaan, in verband waarmede hij geen gebruik heeft gemaakt van het hem toegekende optierecht. Verzoeker vervulde zijn dienstplicht in het Nederlandse leger. Als werktuigkundige voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin. Verzoekers beide hier te lande woonachtige meerderjarige kinderen worden voorgedragen in artikel 2, onder 2 en 3. Ook zij verblijven sedert 1946 in ons land en stonden tot voor kort als Nederlander te boek. De dochter Anne-Marie is werkzaam als medisch analyste; de zoon Johannes Kors voorziet als radiotelegrafist in zijn onderhoud.

De Duitse verzoeker Hermann Josef Cohnen, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1936 te Amsterdam geboren en heeft met uitzondering van de periode 1938 tot 1942 steeds in ons land gewoond. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en voelt zich Nederlander. Van april 1956 tot december 1957 was verzoeker als vrijwilliger op voet van gewoon dienstplichtige in Nederlandse militaire dienst. Als kantoorbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De verzoeker Paulus Fofid, genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1927 te Ngilngof (Indonesië) geboren. In 1946 nam hij als vrijwilliger dienst bij de Koninklijke Marine en kwam hij als zodanig naar Nederland. Zijn ontslag volgde in 1951, waarna verzoeker nog twee jaar als burger werkzaam is geweest bij de Marine magazijnsdienst. In 1953 vestigde hij zich in Nederlands-Nieuw-Guinea, waar hij sindsdien steeds heeft gewoond. Als timmerman verdient adressant het brood voor zich en de zijnen.

Elias Mezaac Kaitjilij, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 6, werd in 1926 te Saporoea (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1951 hier te lande. Van 1946 tot 1951 deed hij dienst bij het K.N.I.L. Als kantoorbediende voorziet adressant in zijn onderhoud.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De verzoeker Jan Mikulicz, genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1923 te Kurzeniec (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Hij verbleef van 1940 tot 1942 als gevangene in Rusland en nam daarna dienst bij het Poolse leger onder geallieerd commando. In 1944 heeft verzoeker deelgenomen aan de veldtocht door Italië. Sedert zijn demobilisatie in 1947 heeft hij vrijwel onafgebroken in ons land gewoond. Adressant is gehuwd met een Nederlandse vrouw en kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als metaaldraaier voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker bekend als Achmat Ririn, genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1923 te Djakarta (Indonesië) geboren. Van 1941 tot 1951 deed hij dienst bij het K.N.I.L.; de jaren 1942 tot 1945 bracht hij door in Japanse krijgsgevangenschap. Na zijn ontslag uit het leger werd verzoeker naar ons land overgebracht. Hij is sedert 1958 gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als bankwerker verdient hij het brood voor zich en zijn gezin. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om verzoeker de namen waaronder hij bekend staat bij de wet te verlenen. Voorts heeft adressant er mede ingestemd dat aan de beide uit zijn eerste huwelijk geboren kinderen die in Indonesië verblijven het Nederlanderschap bij uitdrukkelijke wetsbepaling zal worden onthouden.

In artikel 2, onder 9, wordt voorgedragen Adolf Frans Saad. Deze verzoeker werd in 1932 te Makassar (Indonesië) geboren. Met een onderbreking van augustus 1953 tot oktober 1956 woont hij sedert 1950 in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Verzoeker is als technicus werkzaam bij de K.L.M. en heeft als zodanig genoegzame

inkomsten voor zich en zijn echtgenote. De ondergetekende is van oordeel dat termen aanwezig zijn voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn.

Franciszek Szyszkowski, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 10, werd in 1909 te Halasowka (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Van 1942 tot 1947 was hij in dienst van het Poolse leger onder Brits commando. Hij nam o.a. deel aan de veldtocht in Italië. Verzoeker verblijft sedert zijn demobilisatie in Nederland en is in onze samenleving opgenomen. Als wikkelaar verdient hij het brood.

In artikel 2, onder 11, wordt voorgedragen vrouwe Toejem, weduwe van Carolius Wilhelmus Siwaletti. Zij werd in 1899 te Malang (Indonesië) geboren. Verzoekster vestigde zich in 1950 in Nederlands-Nieuw-Guinea en kwam in 1958 naar ons land. Wijlen haar echtgenoot was sergeant-majoor bij het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger. Adressante geniet pensioen. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om haar positie op het stuk van namen te regelen.

Met uitzondering van de Poolse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, en de Franse verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 4, en in artikel 2, onder 1 en 3, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.